

1732, 136
DISSERTATIO INAUGVRALIS IVRIDICA, 37. 14

DE
DVARVM VEL PLVRIVM
IVRISDICTIONVM
IN VNA EADEMQVE CAUSA
CONFLICTV,

S V B P R A E S I D I O
DN. TOBIAE IAC. REINHARTHI,

TVNC ICTI ERFORD. COM. PALAT. CAES. PROF. P. O. ETC.
POSTEA VERO

SERENISSIMI AC POTENTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE
REG. ET PRINCIP. ELECT. BRVNSVIGO-LVNEB. CONSIL.
AVL. FAC. IVR. APVD GOETTING. ORD. ET P. P.

PRO
GRADV DOCTORALI
LEGITIME CONSEQUENDO,

DIE XXXI. IAN. A. MDCC XXXII.

H A B V I T
IOANNES ROCKENTHIEN,
LONGOSALISS. THVRING.

NVNC VERO, VT DESIDERIIS MVLTORVM SATISFIERET,

I E N A E,
REC. LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1748.

I. N. D. N. I. C.

CONSPECTVS.

§. I. *Jurisdictionis Germanicæ doctrina tam intricata quam incerta est.* §. II. *Nimia Specierum Jurisdictionis multitudo varios peperit Jurisdictionum conflictus, unde Thema Dissertationis exortum.* §. III. *Conflictus Jurisdictionum varie contingit.* §. IV. *Traditus Generalis de conflictu Regula.* §. V. *Dua Jurisdictiones in una causa concurrentes, una alteram vincit præventionem, cujus recensetur PRIMVM requisitum.* §. VI. *Quod illustratur (1.) exemplo conflictus jurisdictionis Patrimonialis, inferioris cum jurisdictione Principis superiore.* §. VII. *(2.) exemplo conflictus judicis ordinarii cum arbitro compromissario.* §. VIII. *Respondetur objectionibus REGNERI, STRICKII & CARPZOVII.* §. IX. *SECUNDVM traditur requisitum præventionis.* §. X. *TERTIVM requisitum.* §. XI.

A 2

§. XI.

§. XI. Præventio absque citatione legali ejusque insinuatione in conflictu Jurisdictionis nihil operatur.
 §. XII. Sed ab ipso momento factæ insinuationis effectum præventionis secum trahit, etiam in summis imperii tribunalibus. §. XIII. Effectus Præventionis impeditur, tam per citationem defectuosam, quam per contumacem Terminum circumductionem.
 §. XIV. Libelli oblatio præventionem & Jurisdictionum consolidationem non operatur, Exceptio, in l. i. Cod. quando Libellus Principi datus. §. XV. Nec Rescriptum Principis. Bene tamen Monitorium. §. XVI. Conflictus Jurisdictionis Ecclesiasticæ & Secularis in causis mixti fori. §. XVII. Causæ mixti fori ex doctrina Juris Canonici recensentur.
 §. XVIII. Quæ examinantur juxta doctrinam Protestantium, secundum quam præventionem inter judices concurrentes non operantur. §. XIX. Causæ miserabilium Personarum non sunt mixti, sed privilegiati fori, nec usurarii contractus cognitio ad judicem ecclesiasticum spectat. §. XX. Nec possessorium causarum mere ecclesiasticarum mixti fori est, sed secularis. §. XXI. Controversiæ circa sepulturam, an mixti fori sint? §. XXII. Quid de delictis statuendum & speciatim de delictis carnis in foris Protestantium? §. XXIII. Quid de conflictu Juris-

Jurisdictionis Academicae & civicae ratione bonorum immobilium dicendum? §. XXIV. Rectori & Senatui Academico Jurisdictio in personas & bona civium academicorum mobilia & immobilia nec non jus dandi & confirmandi tutores competit. §. XXV. & XXVI. Probatur per rationes. §. XXVII. Si academicus fiat civis oppidanus, Jurisdictioni academicae in totum non eximitur, nisi foro academico expresse & in totum renunciaverit. §. XXVIII. Objectionibus reliquis occurritur remissioe ad BRUNNEMANNI consilium ante penultimum, in quo ex instituto Jurisdictio Academica realis propugnatur, Conclusio.

§. I.

Nulla magis Jurisdictorum ingenia etiamnum torquet hodie, ac quae de Jurisdictione in foris & scholis Germaniae occurrit, quaestio. Cave enim existimes, omnes difficultatum scopulos ex eo fuisse superatos, quod solidiores nostri aevi Doctores hodiernas de Jurisdictione controversias ex solis Juris Romani placitis atque

A 3

prin-

principiis componere & decidere sapienter desierint, atque adeo GEORGII OBRECHTI sententiæ nuntium recte mittere cœperint, qui *Dissert. de Jurisdictione th. 70. in materia Jurisdictionis à Jure Romano pessime recedi*, tam superstitiose credit, quam male, & ne quid gravius dicam, inepte docuit. Nam qui immensas fere Jurisdictionum multiplicationes & diversissimas species ipsis Romanis incognitas, sed Germaniæ moribus vel adinventas, vel alteratas, quas non pro singularum Germaniæ Provinciarum tantum & Civitatum, sed non paucorum quoque pagorum numero reperire scœpelicet, paullo contemplabitur attentius, præterea animadvertet, consuetudines & observantias, ex quibus maximam partem, quæ de Jurisdictione suboriuntur controversiæ, adjudicari debent & æstimari, ob locorum varietates tam esse diversas, quam incertas, & non raro probatu difficillimas, plena protinus manu nobis largietur, à tramite veri neque aberrasse CARPZOVIUM neque ADAMVM KELLERVM, quorum ille *Pr. Crimin. qu. 109. n. 14.* ingenue fassus est: *Hodiernis moribus Jurisdictionis materiam non minus quam Jure veteri Civili Romano versari in pelago*; Hic vero *L. 2. c. 12. de Offic. Jurid. Polit.* sine fuco asseruit:

Tam

Tam in certas hodie de Iurisdictione esse opiniones, & varias consuetudines & observantias, ut in hisce maxime necessaria foret certa quedam pragmatica sanctio & Imperii Constitutio.

§. II. Cum itaque ex tanta doctrinae difficultate, & incertitudine, quam nimia specierum diversarum multitudo peperit, gravissimas in nullis Europæ magis ac Germaniæ tribunalibus, super competentia, & concursu diversarum Jurisdictionum in una sæpe eademque causa subortas esse concertationes, optime observaverit STRICKIUS in *Ul. Mod. ff. L. 2. t. 1. §. 1.* Siquidem, experientia quotidiana teste, Jurisdictionem *allodiam* cum *feudali*, *ecclesiasticam* cum *seculari*, *criminales* sive *superiorem* cum *civili* sive *inferiore*, *militarem* cum *togata*, *Academicam* cum *Civica*, *universalem* cum *particulari* sive *circumscripta*, imo, *patrimoniam* cum *personali* sive *administrativa*, in una eademque causa sæpe collidere & confligere cernimus; Hinc eadem ratione, qua non ita quidem in Perantiqua hac Academia de collisione, seu conflictu, qui inter Jurisdictionem *allodiam* & *feudalem* ratione controversiarum circa feudum existentium, in foris occurrit, in Dissertatione Inaugurali sub Præsidio Domini Præsidis Anno

no MD CC XXX. d. 26. Jan. jam tum actum, de quarundam quoque aliarum diversarum Jurisdictionum conflictu loco Speciminis Inauguralis impræsentiarum tractandum statui; intra brevitatis limites ita versaturus, ut præmissis quibusdam circa Jurisdictionis conflictum generalioribus præcipuas quasdam Jurisdictionis e. g. ecclesiasticæ ac secularis, nec non Academicæ & Civicæ, item Civilis & Criminalis collisiones in medium producam, reliquas alii occasione deducendas relinquens.

§. III. Non una vero & simplici ratione Jurisdictionum conflictus contingere solet, siquidem vel ita comparatus, ut ratione causæ controversæ una ex jurisdictionibus confligentibus, sit fundata & competens, altera non fundata & incompetentens, vel utraque simul fundata & competens; *Priori casu* conflictus ex parte non fundatæ & incompetentis est injustus, ac competens & fundata Jurisdictio incompetentem statim profligat dispellitque non immerito, ita, ut illa, hac exclusâ, privative etiam *citra præventionem* locum sibi vindicet. At *Posteriori casu* conflictus ex neutra parte injustus est, sed utraque in juri dicundo in actu quidem, ut scholæ loquuntur, primo seu signato

to concurrat, sed in actu secundo & exercito una alteram *præventione* demum removet.

§. IV. Hoc ipsum, ut paullo clarius & perspicacius efferatur, & intelligatur, fundamenti loco sequentem ponere juvabit regulam, ex qua non pauca deduci conclusiones poterunt, quæ decisionum eorum, quæ de Jurisdictionum conflictu in subsequentibus exemplis in medium producentur, quodammodo intervient. Scilicet: *Quotiescunque duo vel plures diversi iudices existunt, quorum unicuique per se & in solidum circa unam eandemque causam, de qua controvertitur, vere fundata jurisdictio competit, toties in conflictu legitime præveniens in juri dicundo profligat removetque præventum.* Veritas hujus regulæ magis in aprico est, quam ut prolixiore demonstratione indigeat. Præterquam enim, quod expressis fundata sit Juris Civilis & Canonici textibus in *L. 19. ff. de Jurisd. L. 7. ff. de iud. L. 5. C. qui accusare non possunt, & Cap. 19. X. de foro compet.* satis constat, per præventionem præoccupari Jurisdictionem iudicis electi; jam vero proprium esse præoccupantis in quacunque materia, ut in pari causa jus potius ei competat *CARPZ. in Proc. T. 9. A. 3. n. 8. seqq.* Deinde ipsa æquitatis naturalis dicitur ratio, ne Reus

B

luper

super una eademque causa duobus in judiciis duplicem sustinere cogatur litem, duplici molestia fatigari, sumtusque & expensas cum insigni rei familiaris detrimento multiplicare debeat, adeoque si à priori sponte recedere nolit, actor in iudice illo, quem semel elegit, acquiescere teneatur; Quid enim, si secus fieret, aliud contingeret, quam ut actori consilium tam in Rei, quam iudicis præiudicium, immutare permetteretur, contra *L. 75. ff. de Reg. Jur.* quippe non tantum partium litigantium, sed quoque iudicis quam maxime interest: Jurisdictionem inter litigantes in causa intentata consolidare, suamque Jurisdictionem semel electam & approbatam tueri & defendere. ZANGER, de Except. P. 2. Cap. 2. n. 32. ZAVNSCHLIFFER, de Offic. Iud. Suppletor. P. 2. Concl. XI. §. 2. n. 3. p. 79.

§. V. Sed putare noli, Jurisdictionem prævenientem in conflictu semper & indistincte profligare Jurisdictionem concurrentem præventam; Nam juxta regulam §. præcedenti, propositam sigillatim requiritur: (I.) *ut unicuique ex concurrentibus iudicibus circa unam eandemque causam, de qua controversitur, vere fundata Jurisdictio competat.* Unde consequitur: Præventionem iudici prævenienti in conflictu prodesse ne quicquam,
nec

nec præventam removeri, si præveniens ratione
 causæ controversæ jurisdictione vere fundata non
 gaudet, sed plane incompetens est; Neque etiam
 Reus ad declinandum forum judicis præventi ex-
 ceptione præventionis ita audiendus, siquidem pro
 Regula tenendum: Quod coram Judice incom-
 petente nunquam inducatur præventio. *CARPZOV.*
in Proc. Tit. IX. Art. III. n. 13. seqq. MEY. P. I. Dec.
144. § 232. it. P. 5. Dec. 123. num. 1. § 2. LAVTER-
BACH. Colleg. Pract. L. 44. t. 1. §. 20. Ratio hujus
 rei est, quod iudex incompetens pro privato ha-
 beatur, neque lis coram eo existere possit, sed om-
 nia gesta nulla dicantur, *arg. L. 3. ff. de Off. Præsid.*
L. 1. § 2. ff. de Offic. Procons. L. ult. ff. de Offic. Præf.
urb. ac per consequens neque litis præventio omiri
 possit; cum negata causa negari quoque effectus
 debeat.

§. VI. Exemplo uno vel altero res fiat cla-
 rior: Sic in conflictu Jurisdictionis patrimonialis,
 nobili e. g. in pago concessæ, cum jurisdictione
 Superiore Principis hæc neutiquam tollit illam
 protinus, in casu, quo actor Reum, ommissa prima
 nobilis Instantia coram ipsius Principis Regimine
 convenire præsumsit; Quin potius si nobilis, tan-
 quam primæ Instantiæ Iudex seu inferior Reum, ut

B 2 coram

coram se compareat, citaverit, de causa, cujus intuitu ejus Jurisdictio fundata est, responsurus, hic exceptione: Jurisdictionem superioris esse praeventam, non est audiendus, quia iudex superior respectu Jurisdictionis inferioris nobili priuative vel potius subordinate concessa, haecenus est incompetentens, *L. 2. §. 3. & 5. ff. de iudic.* ac satis constat, causam ad superiorem in praedictum inferioris protinus devolvi non potuisse, nisi per Remedium appellationis, denegatae Iustitiae, & quae sunt caetera, prout optime ex NICOL. REYSNERO *L. 4. Dec. 21. n. 28.* observavit ZANGERVS *de Except. P. 2. Cap. 3. n. 12.*

§. VII. Ad eundem quoque modum apposite decisum legimus à ICCTO PAVLO, quod licet Reus ad arbitrum ad instantiam actoris ex compromisso fuerit vocatus, tamen actor prohiberi non possit, causam de qua controversum est, in iudicium & forum ordinarium deducere, *L. si quis rem 30. ff. de recept. qui arbitr.* Neque locus erit exceptioni Praeventionis ad hoc, ut in conflictu Iudicis ordinarii cum arbitro compromissario Reus Jurisdictioni ordinariae se subducere queat. Nam diserte VLPPIANVS in *L. 2. ff. de Recept. qui arbitr.* nos condocet, *quod ex compromisso exceptio non*

non nascatur, sed pœnæ petitio. Non aliam heic
 JCrus Exceptionem, quam compromissi, ac con-
 sequenter *Præventionis*, & *Litispēndentiæ* intelli-
 git, quam ex compromisso partibus competere
 negat, quippe quæ posteriores Exceptiones judi-
 cium formatum & Jurisdictionis competentiam
 supponunt, quæ in arbitris compromissariis defi-
 cit. LAUTERBACH. *Dissert. Acad. de Arbitr. Com-*
prom. §. 41. n. 3. Idemque in Praxi obtinere no-
 bis quidem indubitatum est ex his, quæ leguntur a-
 pud GAILLIVM *L. 1. Obs. 141. n. 3.* & RICHTERVM
P. 1. Conf. 64. n. 18. Quod si vero fortasse nobis
 objicies, arbitria ad instar judiciorum dici redacta
 in *L. 1. ff. de Recept. qui arbitrium* & *L. 14. C. de Ju-*
dic. imo arbitros compromissarios appellari in
 ipsis juris textibus *Judices L. 5. §. 1. C. de Recept. ar-*
bitr. L. f. C. ubi & apud quem &c. ac consequenter
 litem veram coram arbitris ventilari, adeoque
 præventionem operari, facilis erit responsio: sci-
 licet ejusmodi appellationem analogicam tantum
 esse & impropiam, neutiquam veram & propri-
 am, ac ita disceptationem partium nec litem, nec
 arbitri decisum sententiam dici, multo minus ju-
 dicatum operari posse & præventionem, ad hoc,

ut per conflictum suspendatur, vel tollatur interea ordinarii iudicis Iurisdictio.

§. VIII. Nec moramur porro objectioni, quam facit CYPRIAN. REGNER. *Cens. Berg. ad L. supra allegatam 30. ff. de receptis, qui arbitr. & GROENEWEGIVS de LL. abrogat. ad d. L. 30.* Moribus scil. hanc Legem esse abrogatam, & alterum, altero invito, non posse resilire à compromisso, nisi expresse ita convenerit, ut soluta pœna resilire liceat, sed actorem, missio arbitro, in iudicio contendere volentem, exceptione compromissi repelli posse, quod ultimum de praxi quoque testatum ivere CARPZOVIVS *P. 1. C. 1. def. 16.* & STRICK. *Uf. mod. ff. L. 4. t. 8. §. 8.* Nam sufficere nobis potest, prælaudatum STRICKIVM *cit. loco* ipsum fateri, Exceptionem litis pendentis ac consequenter Præventionis nec hodie ex compromisso competere, ac adeo Iurisditionem Iudicis ordinarii nec suspendi nec profligari, in conflictu cum arbitro. Econtra quod idem porro ibidem adstruit, partibus ad iudicium, missio arbitro, convolare volentibus exceptionem pacti de expectando & stando arbitrio omnino obstare, nobis non officit, cum inde hoc saltem sequatur: Hodie ejuscemodi compromissum pacto simplici citra pœnæ adjectionem

onem inter partes innitum, esse quidem obligatorium, sed hoc non eo effectu intelligendum, ut pars invita altera arbitro nuntium mittere, ac iudicem ordinarium plane adire nequeant, quin potius hoc effectu, ut poenitens alteri parti id quod interest, à Compromisso non fuisse recessum, praestare ac propterea coram iudice ordinario conveniri queat. Compromittentes enim ex pacto obligantur sibi invicem ad factum, ac per consequens praestando interesse liberantur. *arg. L. 6. C. de Rescind. Vend. L. 3. §. 1. ff. de re judic.*

§. IX. Porro (II.) in regula §. IV. allata requisivimus, ad hoc, ut per praeventionem iudicis proventi Jurisdictio in conflictu à praeviente consolidetur, ut utrique Jurisdictio *ex una eademque causa* controversa competat. Quodsi ergo iudex praeveniens e.g. ratione personae vel rei sitae sit quidem competens, sed ratione causae, de qua controversatur, sit incompetens, praeventio in conflictu, Jurisdictioni illius, qui praeventus est, non nocet, nec Reo praeventiois exceptionem tribuit. Hoc ipsum in allodialis & feudalis Jurisdictionis conflictu manifestum est. Fac enim, Mevium convenire Sempronium Vasallum, qui feudum nexu quidem feudali Saxonico affectum, sed

sed in territorio Moguntino situm, possidet, *ratione causæ feudalis* coram iudice Moguntino ordinario rei sitæ vel domicilii, certe per præventionem tali casu Jurisdictio Saxonica Domini directi feudalis consolidata vel profligata dici non potest, cum Iudex Moguntinus ordinarius, utut *ratione rei sitæ vel domicilii Vasalli* sit competens, *ratione tamen ipsius causæ feudalis* est incompetens. Sic si vice versa Mevius eundem Vasallum Sempronium *ratione causæ* cujusdam non feudalis sed allodialis coram curia feudali Saxonica in litem vocasset, nec iudicis ordinarii Moguntini Jurisdictio præventa & per consolidationem elisa censenda est, cum iudex feudalis Saxonicus *ratione causæ non feudalis*, ob quam Sempronius fuit Conventus, omnino sit incompetens, de qua ex instituto, ne actum agamus, videri potest *Differt. supra allegata de Conflictu Jurisdic. feudal. & allodial.* per totum. Pari quoque *ratione* iudex secularis intuitu *causæ mere & per se ecclesiasticæ* præveniens, jurisdictionem iudicis ecclesiastici intervertere non posse, manifestum est, de quo infra pluribus agemus.

§. X. Verum enim vero sola Jurisdictionis competentia, ad obtinendum effectum præven-

ventionis & Consolidationis diversarum Jurisdictionum collidentium, non sufficit, quin quoque (III.) requiritur: ut unicuique ex duobus vel pluribus Judicibus confligentibus eadem Jurisdictio *per se & in solidum* competat. Plane, si plures *ut universi sicque simul & conjunctim* Jurisdictionem habent, præveniens Jurisdictionem cæterorum per consolidationem sibi soli in causa vindicare non potest, nec Reus admittendus est, si opponere velit, Jurisdictionem unius esse præventam, quin potius omnes & singuli, qui de Jurisdictione communi participant, una & simul adesse & judicare debent, quod si fieret secus, nullitas ex defectu Jurisdictionis produceretur insanabilis, per *Cap. Prudentium 21. ibique Dd. X. de Offic. delegat. VAN-TIVS de Nullitat. tit. de Nullitate ex def. Jurisd. n. 176. ZANGER. de Except. P. 2. Cap. 3. n. 11.*

§. XI. *Præventio* itaque requisitis antea recensitis concurrentibus, regulariter efficit, ut jurisdictiones collidentes una alteram in conflictu tollat atque profliget. Verum præventionem ipsam legitime inductam esse oportet, id quod per Citationem legaliter & omnibus numeris perfecte conceptam, emissam & insinuatam recte fieri dicitur, teste GAILLO *L. 1. Obs. 11. n. 1. & Obs. 29.*

C

n. 5.

n. 5. necnon ZANGERO de Except. P. 2. Cap. 3. n. 14.
 & CARPZOVIO ad Proc. Tit. IX. Art. III. num. 44.
 per Cap. Proposuiſti 19. de for. Comp. & Clement.
 fin. ut lit. pendent. juncta L. 7. ff. de jud. Neque ad
 effectum præventionis referre poteſt, quali Cita-
 tione ſcil. peremptoria vel dilatoria, reali, an ver-
 bali, vel ad domum, vel per edictum Jurisdictionis
 præveniatur; Modo verbalis quæ vel ad domum
 vel per edictum fit, legitime ad notitiam citati, re-
 ap̄le pervenerit, eodem docente ZANGERO cit. loc.
 & tr. n. 19. & 20. adeo que verbalem vel dilatoriam
 priorem, reali vel peremptoriæ poſteriori præfe-
 rendam, atque poſterioris judicis citantis Jurisdictionem
 præventam eſſe, merito aſſerimus; Ne-
 que enim Citatio realis poſterior, quæ Captura
 Rei peragitur, præjudicare poteſt Jurisdictioni al-
 terius judicis, qui per citationem anteriorem ver-
 balem Jurisdictionem alterius concurrentem præ-
 veniendo jam tum consolidavit, & præoccupan-
 do removit; & recte obſervarunt GLOSSATORES
 ad Cap. cum duobus. verſ. ſi non appareat extr. de
 Reſcript. in 6. fundari ejusmodi præventionem et-
 iam per unius horæ imo momenti ſpatium. Nam
 prævenire in materia Jurisdictionis nihil eſt aliud,
 quam præoccupare Jurisdictionis exercitium, quæ
 plu-

pluribus competere poterat, sumta Metaphora à pluribus ad eundem locum tendentibus, quos qui anteverit prævenisse dicitur, *L. 1. §. 1. ff. de in rem verso L. 7. ff. de judic.* At quis negabit, præoccupationem unico etiam momento fieri posse, adeoque primo occupanti locum esse concedendum? *Cap. 5. X. de Rescript.*

§. XII. Fac ergo, utramque partem à Iudicio Status Imperii appellasse in eadem causa ad Summa Imperii tribunalia, & actorem in Camera Imperiali prius impetrasse Citationem. Reum vero tardius in aula Caesarea impetratam Citationem citius insinuari curasse, certe non Camerae Imperialis, sed iudicii aulici Iurisdictio erit competens, altera vero præoccupata & consolidata censenda. *BLVM. Cam. tit. 25. n. 56. VFFENBACH. de Iudicio aulico Cap. 12. Sect. 1. subsect. 3. pag. 155.* Citationis enim insinuatæ tempus, ejusve momentum utramque paginam facit in prævenienda seu præoccupanda concurrente Jurisdictione. Sed finge porro, Citationes unius rei causa à duobus vel pluribus iudicibus concurrentem Jurisdictionem habentibus eodem tempore fuisse insinuatæ, & utrumque iudicem vel utramque partem de præventionem inter se altercari & contendere, tali

casu partibus neutiquam electionem indulgen-
dam, sed sorterem decernendam esse tradit ZAN-
GER. *de Except. P. 2. Cap. 3. de Except. n. 32. arg. L.*
sed cum ambo 14. ff. de iudiciis.

§. XIII. Quemadmodum autem e contra-
rio Citationis quilibet defectus, qui vel in concep-
tione vel insinuatione sese exerit, omnem præven-
tionis effectum plane destruit & impedit, CARPZ.
Proc. Tit. IX. Art. III. num. 52. & 53. Ita quoque
idem toties contingit, quoties citatione quidem
omni numero perfecta & ad instantiam actoris le-
gitime insinuata tam Actor quam Reus non com-
paruerint, ac ita terminum præfixum & Citatio-
nem per contumaciam circumduxerint, GAIL. *L.*
1. Obs. 59. n. 1. BERNHARD. GRAEV. *L. 1. Concl. 59.*
num. 1. Citatio enim circumducta habetur pro
nulla, à qua uterque litigans non comparendo de-
stitisse censetur, *L. Properandum §. 1. C. de Jud.*
Atqui ubi nulla Citatio, ibi nulla inter concurren-
tes iudices competentes præventio, *arg. Cap. pro-*
posuisti 19. X. de foro compet. quin potius juxta *L.*
Et post edictum §. 2. ff. de Judic. tali Casu ex integro
de novo litigandum. Sed quid si non uterque li-
tigantium simul, sed vel Actor solus Reo compa-
rente, vel Actore comparente solus Reus in termino
eman-

emanerit? Tali casu ne terminus nec citatio pro circumducta habetur, consequenter Præventionem omnino inductam manere, ex satis prægnantibus rationibus evictum dedit CARPZOVIVS in *Pr. Tit. 9. Art. 3. n. 64. usque 73.* ad quem me remitto; ut ut paulo aliter in casu, quo Reus contumax emanit, sentire videatur ZANGERVVS de *Exc. P. 2. C. 3. n. 18.*

§. XIV. Ex quo itaque sola Citatione legitime insinuata induci præventionem, ac iudicis præventi jurisdictionem consolidari supra adstruxi, consequitur: *Libelli solam oblationem talem effectum regulariter non producere.* CARPZ. *L. 2. Resp. 46. & in Proc. Tit. IX. Art. III. n. 22.* COTHMANN. *Vol. 3. Resp. 3. n. 27.* Exceptionem notabilem communiter tradunt Doctores in casu, quo Libellus ipsi Summo Principi s. Imperatori est oblatuS, propter *L. 1. C. Quando Libell. Principi datus Litis Contestationem faciat*, ubi ARCADIVS & HONORIVS IMPP. Remigio Præfecto Prætorio ita rescripserunt: *Dubium non est, Contestationem litis intelligi, etiamsi nostræ Tranquillitati preces oblate, easque adversus heredem quoque ejus, in quem porrectæ sunt, vel ab herede ejus, qui meruit exerceri.* In quo textu oblationi Libelli Summo Principi s. Imperatori factæ effectum Litis contestatio-

nis adscriptum legimus ; Jam vero, ubi adest Litis Contestatio, ibi quoque preventio, cum à Litis Contestatione ipsum iudicium incipere dicatur *L. un. C. de Litis Contest. L. 25. ff. de Rei Vind.* insuper etiam per Litis Contestationem quasi contrahatur. *L. 3. §. 11. ff. de Pecul.* Quod ipsum ad Summa Imperii tribunalia puta, Iudicium aulicum Cæsareum & Camerale ita extendere solent Doctores communiter, ut solam libelli oblationem, si Decretum licet denegatorium, desuper accesserit, litis preventionem & pendentiam, consequenter Jurisdictionis alias concurrentis consolidationem producere autument, cum ipsum Imperatorem prælaudata tribunalia repræsentent. In Praxi non minus hanc sententiam obtinere, Præjudicia utriusque illustrissimi Collegii satis quidem indicare videntur, quæ allegant LAVTERBACH. *Colleg. Pr. L. 44. t. 1. §. 22.* & CARPZOVIVS *ad Proc. Tit. IX. Art. III. n. 29. seqq.* idem quoque statuente MEVIO *P. 1. Dec. 233. n. 3.* Sed Contrarium & quod Libellus Imperatori oblatus s. Tribunalibus Imperii cum inserto decreto preventionem neutquam inducat, ex instituto sustinuit ICTUS KRAVSIUS in Dissertatione, quam sub Præsidio Illustr. Dn. de WERNHER. Anno 1706. ad dict. *L. 1. C. Quando*

do libell. principi datus &c. Viteberga habuit, quam-
que integram in observationibus suis in *Supplem.
novis ad Part. 1. Obs. 145. Vol. 7.* interuit, §. 30. cui
ex rationibus ibidem adductis, in puncto juris, ab-
strahendo à Praxi contraria, merito calculum no-
strum adjicimus.

§. XV. Quemadmodum vero ad judicia
Statuum utut suprema, puta Regiminis, Consi-
storia, vel Curias provinciales Praxin supra allega-
tam, solis Libelli oblationibus effectum Præventæ
Jurisdictionis tribuentem varii Doctores nolunt
extensam, vid. LAVTERBACH, *cit. supra loco.* Ita
nudis Principis, vel prælaudatorum summorum
collegiorum *Rescriptis* vel *litteris mere informato-
riis*, in Saxonia Electorali talem effectum multo
magis recte denegavit CARPZOVIVS *ad Proc. cit.
supra Art. 3. tit. 9. n. 40.* nisi simul vim Monitorii
habeant, hoc est: nisi inhibitionem aut mandatum
contineant, ac parti rite insinuata fuerint. IDEM
cit. loco n. 54. seqq. quod sicut in ORDINAT. PROC.
RECOGN. *Tit. 1. §. 7. inf.* expresse confirmatum:
Und sollen dergleichen Monitoria, wenn sie ein-
mahl richtig insinuirt worden, den effectum præ-
ventionis & Litis pendentis ohne Unterschied ha-
ben, quo ipso illustris BERGERTI sententia rejecta
fuit,

fuit, qua secundum regulam & rationes juris Curiarum Provincialium Saxonicarum Electoralium Monitoriis effectum præventionis contra CARPZOVIVM L. 2. Resp. 46. n. 25. & WERNHERVM Obs. 268. P. VI. concedere noluit in *Elect. Disc. for.* P. 2. suppl. p. 1758. & *Oecon.* p. 995. Not. 2. Ita ejusmodi Monitoria *Judicum inferiorum Saxonico-*rum eodem effectu Præventionis non gaudere, idem BERGERVS *Oecon. cit. loc.* & WERNHER. *Vol. VII. suppl. ad P. 6. Obs. 268. p. 654.* recte iverunt adstructum, ubi legi possunt præjudicia.

§. XVI. Quibus præmissis, exempla quædam duarum vel plurium Jurisdictionum inter se collidentium & confligentium, in medium nunc producenda veniunt. Sicut autem (1) inter Jurisdictionem *ecclesiasticam & secularem*, deinde (2) inter Jurisdictionem *Academicam & Civicam*, & (3) inter *Jurisdictionem Civilem & Criminalem* in foris non raro occurrere collisiones, solere supra dixi; ita conflictus, inter *Secularem & Ecclesiasticam Jurisdictionem*, ratione *causarum*, quæ *mixti fori* dicuntur CANONISTIS, sæpe numero suboriri assolet. Appellantur autem *Causæ mixti fori* illæ, quarum cognitio & decisio Judici *seculari æque ac ecclesiastico* in solidum competit;

con-

consequenter juxta Regulam supra §. IV. proposi-
tam ita videntur comparatae, ut per praeventionem
una jurisdictio profliget & elidat alteram. *Cap. 19.*
extra de for. comp.

§. XVII. Non exiguum autem ejusmodi
causarum mixti fori CANONISTAE efformant Ca-
talogum. Referunt enim ad eas varias res ac ne-
gotia tam licita quam illicita, utpote sunt (1.) cau-
sae miserabilium personarum, viduarum, pupillo-
rum, orphanorum, propter textus in *Cap. 26. X.*
de Verb. Signif. in f. & Cap. 15. X. de for. comp. FE-
LICIANVS DE OLIVA P. 3. *de for. eccles. qu. 40. n.*
27. (2) Contractus laicorum usurarii vel jura-
mento corroborati. (3) Causae sua natura eccle-
siasticae, quatenus de facto saltem possessionis con-
trovertitur, & Reus est Laicus, non Clericus, v. g.
si Laicus in possessorio ratione Juris *Patronatus re-*
alis vel *Decimarum laicalium* conveniendus. (4)
Causa sepulturae, quatenus de solo facto, v. g. an
Titius Cajo promiserit his sepulturae vel non, item
de *Expensis funeralibus*, quaestio venti latus, (5)
testamenta laicorum ad pias causas, (6) causa do-
tis non incidenter cum causa ipsa matrimonii, sed
principaliter mota, & in litem deducta, (7) varia
delicta, non tantum ea, quae *Carnis* dicuntur ad

D

unum

unum omnia, v. g. *adulterium, incestus, Sodomia, Polygamia, Concubinatus, Stuprum, Fornicatio, reliqua*, TONDVT. *de Prævent. Jurisd. P. II. c. 28.* sed quoque illa, quæ quodammodo respectum ad religionem & cultum divinum habere videntur, v. g. turbatio sacrorum, violatio festorum, blasphemia, si hæc non involvat hæresin, Magia, Incantatio, sacrilegium, perjurium, falsum, cætera, vid. D. STRIMPERI *Dissert. Inaug. de Jurisd. eccles. & seculari in causis mixti fori concurrente, Anno 1721. habita.*

§. XVIII. Utot autem suppositis modo recensitis mixti fori causis nullum dubium, quin iudex secularis qui prævenit ecclesiasticum, vel ecclesiasticus qui prævenit secularem in causa præventa solus iudex fiat maneatque competens, ita quidem, ut in conflictu præventum repellat, ac, ne in iudicando sese ulterius immisceat, impedire queat, D. STRIMPER *cit. Dissert. cap. IV. §. 2.* Longe tamen aliter in foris Protestantium rem sese habere, ac de ejusmodi *mixti fori* causis sentiri solere & debere paucissimasque supra recensitas causarum species mixti fori, quin potius plurimas earum, vel mere seculares vel mere ecclesiasticas esse, adeoque Jurisdicatio-

ditionis præventionem inter utrumque Judicem
 confligentem vix esse admittendam, apparebit ex
 sequentibus.

§. XIX. Quod enim (1) *causas miserabi-*
lium personarum attinet, mihi quidem non inco-
 gnitum: SCHILTERVM *L. 1. Inst. Jur. Can. t. 5. §.*
10. illas ad mixti fori causas quoque retulisse, inde-
 que originem *denunciationis* sic dictæ *Evangelicæ*
 derivasse; Sed uti Praxis Protestantium judicio-
 rum quotidiana huic sententiæ aperte repugnat,
 ita *Excell. Dn. BÖHMERS* eidem recte notam di-
 xit, atque hujusmodi personas, qua tales, forum
 tantum privilegiatum ex *L. un. C. quando Imp. inter*
pupill. & vid. ac consequenter merum seculare ci-
 tra concursum judicis ecclesiastici fortiri adstruxit
 in *Jur. eccl. L. 2. t. 2 §. 33. inf.* vid. *HORNIVS* in *Not.*
ad supra citatum locum Schilteri p. 62. Ut jam ta-
 ceam, ipsum Pontificem in *Cap. 11. X. de foro com-*
petente prohibuisse videri, iudicibus ecclesiasticis
 cognitionem causarum prædictarum in Regula, &
 saltem casum *denegata vel protracta* à Judice secu-
 lari justitiæ excepisse. Sic quoque cur ad (2) in *u-*
furariorum Contra Tuum cognitione iudicia Prote-
 stantium ecclesiastica cum seculari concurrere pos-
 sint & debeant, solida vix apparet ratio. Nec ar-

gumentum, quod urfit WEBERVS *de Jur. Consist. C. 27. Sect. 19.* est sufficiens. Transeat enim in sacris de iis contractibus fuisse dispositum; Nam inde protinus non sequitur, iudicem ecclesiasticum cognitionem ad se trahere posse. Nam docente eodem *Excell. BÖHMERO cit. tr. §. 34.* Communia etiam Juris Naturæ principia ibidem traduntur, imo & homicidis dolosis pœna mortis dictata reperitur, de quibus rebus omnibus tamen ea propter in Consistoriis agi cognoscique non posse, apertum est. Sic quoque pœnae Canonicae in usurarios constitutæ in foris protestantium cessant, ac apud illa *RECESSIBVS IMPERII de Anno 1501. 1531. & 1548.* in quibus cognitio simul, ex Juris Canonici placitis, iudicio ecclesiastico ad scripta legitur, observantia fere communi contraria longis ab hinc annis derogatum est; Quod vero *causas civiles juramento munitas* concernit, eorum cognitionem quoad effectum relaxandi Juramenta, hoc est, *de validitate earundem secundum leges cognoscendi, & si illud invalidum deprehendatur, valorem subtrahendi,* ex satis praegnantibus rationibus Iudici seculari privative vindicatum ivit, Idem *BÖHMER. cit. loc. §. 30.* nisi ordinatione Provinciali contrarium forsan sit statutum.

§. XX.

§. XX. Ad (3) nobis non minus certissimum est: *Possessorium* causarum mere ecclesiasticarum, v. g. super *decimis Parochialibus* vel *Jure Patronatus* &c. mere temporale esse, adeoque iudicis secularis cognitioni soli citra Concursum Iudicis ecclesiastici reservatum esse, idemque de Praxi tam Catholicorum testantur, præter ceteros; GAILIVS L. I. *Obs* 38. n. 3. 4. ESPEN. P. III. *jus eccl.* t. 2. C. 4. n. 39. *seqq.* & DVARENVS. L. VII. *de sacr. eccl. minist. cap. 11.* quam de usu & observantia Protestantium CARPZOVIVS L. I. *Jur. Conf. def.* 138. n. 7. & elegans præjudicium *Facult. Jurid. Hal- lens.* apud BOEHMER. *Jur. eccl.* L. 2. t. 2. §. 21. modo Reus sit laicus, non vero persona ecclesiastica, quia tali casu, solo ecclesiastico foro erit conveniendus. Id. BOEHMER. *cit. loc.* §. 26.

§. XXI. Controversiæ circa *sepulturam* ad Iudicii quidem ecclesiastici cognitionem privative spectant, quantum ejusdem Ritus, ceremonias, & liturgiam attinet; BOEHMER. *Suppl. ad Schilt. Inst. Jur. Can.* L. 2. t. 14. §. 1. p. 277. & *Jur. Paroch.* S. 4. C. 2. §. 1. Sed quæstiones, an funus sepeliendum? vel an honeste sepeliendum vel non, item de expensis funebribus, cognitionis mere politicæ est, consequenter apud Protestantes ad magistratum

secularem simpliciter pertinet. STRUCK. *Uf. Mod. ff. L. II. t. 7. §. 5.* ita ut nec præventio inter utrosque locum habeat. Quid vero de *legatis ad pias causas* in Praxi obtineat, vide apud prælaudatum Dn. BOEHMER. *Jur. eccl. L. 2. t. 2. §. 31.*

§. XXII. Supra quoque recensita *delicta*, quæ *mixti fori* esse dicuntur, in Protestantium foris pleraque soli Judici seculari, qui criminali Jurisdictione pollet, subsunt, nec earum cognitio ad ecclesiasticum judicem simul, quod ad pœnæ temporalis determinationem attinet, spectat; Sic CARPZOVIVS in *Praxi Criminali* ex Responso Scabiorum Lipsiensium quod extat *P. 3. qu. 109. n. 31.* foro seculari Criminali, *Hæresin, Magiam, Incantationem, Blasphemiam, Sacrilegium, Adulterium, Stuprum violentum, Incestum, Bigamiam &c.* expresse vindicat, nec, ut videtur, foro ecclesiastico Jurisdictionem ullam concurrentem, ac per consequens Jus præveniendi indulget. Sed quemadmodum *Hæresis* nunquam pro crimine civili, sed semper pro mere ecclesiastico delicto fuit habitum, ita ejusdem cognitio judicio ecclesiastico seu Consistoriis, testante Praxi, simpliciter non denegari, ac foro protinus criminali concedi potest. Sic quoque quoad *delicta quadam Carnis* fora ecclesiasti-

fiastica non omni destituuntur Jurisdictione; Nam
 praxi edocemur quotidiana, quod in causa *Stupri*
 Consistoria omnino cognoscant & pronuncient,
 si ad matrimonii consummationem ob præceden-
 tia sponsalia, vel etiam *alternative* vel ad ducen-
 dum vel dotandum, non vero ad nudam satisfacti-
 onem privatam & partus alimentationem agatur.
 Idem quoque in causis *adulterii, malitiosæ deserti-
 onis, insidiarum vite structurarum*, vel etiam *servitia-
 rum* aliarum obtinet; Nam & in his, si ad *divor-
 tium* vel *separationem* quoad *thorum & mensam* agi-
 tur, Jurisdictio soli judici ecclesiastico competit,
 cum econtra quatenus ad *pœnam*, vel *dotis repeti-
 tionem* principaliter agitur, non Jurisdictio eccle-
 siastica, sed secularis locum sibi vindicet. Secus
 ergo res se habebit, si *causa dotis* cum *causa divor-
 tii* principali *incidenter* saltem, in iudicium ecclesi-
 asticum deducatur, quo casu cum causa divortii si-
 mul de dote iudex ecclesiasticus pronunciare pote-
 rit; cum incompetencia iudicis in quæstione inci-
 dente attendi non toleat. STRUCK. *Diss. de Causa*
incidente cap. 3. §. 5. seqq.

§. XXIII. Non pauca quidem de Jurisdi-
 ctionis secularis & ecclesiasticæ conflictu exempla
 in medium proferri adhuc possent, speciatim, quid
 de

de utriusque fori collisione, si Clericus capitaliter delinquat, obtineat? Item si duo fora ecclesiastica *diversae religionis* inter se de competentia ratione conjugum, diversae quoque religionis, collidant? Sed ob spatii & temporis angustiam filum abrumperem invitus cogor, vel duobus verbis, quid de *Jurisdictionis Academicae & Civicae* conflictu sentiam paucula additurus. Jurisdictionum enim non levem saepe suboriri conflictum inter eos, qui Magistratum Academicum & Civitatis gerunt, quotidiana condocemur experientia, ita quidem, ut Magistratus Civicus praecipue ratione bonorum immobilium à Professoribus aliisque Academicis intra Jurisdictionis Civicae limites possessorum, puta, domuum, horreorum, hortorum, agrorum & pratorum Magistratui academico denegat, sibi que ita Jurisdictionem realem, exclusa penitus Jurisdictione academica, vindicet; praeterea potestatem constituendi vel confirmandi tutores vel Curatores Academicorum ita possessorum liberis impuberibus vel minoribus, itemque Jus obsignandi & resignandi hereditates eorum, cum Jure conficiendi Inventaria, impetrandi Decreta Alienationis, taxationis vel subastationis, exigendi rationes tutelares, cum reliquis omnibus
 Juris-

Jurisdictionis realis actibus & effectibus præten-
 dat; Contra vero Magistratus Academicus ejus-
 demodi postulat contradicat, sibi que potius om-
 nimodam Jurisdictionem in res & bona Acade-
 micorum æque ac personas competere urgeat. §. XXIV.
 In tanto Jurisdictionum confi-
 ctur, salvo quidem rectius sentientium judicio Ju-
 risdictionem academicam in personas Acade-
 micorum omnium non minus ac res eorum tam mo-
 biles, quam immobiles satis superque fundatam
 esse, adeoque Rectori & Magistratu Academico
 in omnibus Actionibus personalibus & realibus
 tam in petitorio quam possessorio contra quem-
 cunque Academiae procerem vel civem intentatis
 juris dicendi potestatem, excluso magistratu vel
 iudice civico ordinario, privative competere, con-
 sequenter frustra eidem de jure constituendi vel
 confirmandi Tutores aut Curatores, itemque ob-
 signandi & resignandi hereditates; inventaria con-
 ficiendi; decreta que alienationis impertiendi, ra-
 tiones tutelares exigendi & revidendi, & quæ sunt
 reliqua; litem moveri, exultimo.

§. XXV. Rationes pro hac sententia satis
 prostant prægnantes, quas vel Jus & Privilegium
 omnibus Academiis commune vel cujuscunque

E

Acade-

Academiae proprium & speciale nobis suppeditat. Imprimis enim, quod Jus commune attinet, extra omnem controversiam positum esse arbitror: Famofam illam FRIDERICI Imp. Constitutionem Imperialem, quae prostat in *Authentica Habita C. Ne fil. pro patr.* quaeque omnibus studiorum causa in Universitate versantibus, tamque discipulorum quam docentium partes sustinentibus, de foro privilegiato prospexit, eosque Jurisdictione ordinaria adeo indulgentissime exemit, pro Lege generali juris communis vim & auctoritatem habente esse aestimandam, consequenter Jurisdictionem, non minorem & restrictiorem illa, qua tum temporis Scholarum publicarum Magister, vel loci Episcopus in qualibet Scholario vel Professorum lite & negotio ornatus, hodiernis quoque Academiae & Universitatum Rectoribus & Magistratibus in Academicorum litibus & negotiis competere, nisi quatenus per generales aut speciales Imperatorum vel Principum Constitutiones posteriores vel Statuta illa Jurisdictio restricta vel temperata fuerit. Atqui vero (II.) certissimum est, Jurisdictionem omnem, quam hodie *civilem* vocamus mixtumque Imperium in se complectitur, in causis Academicorum *civilibus omnibus*, tam personas quam

quam res eorum concernentibus, in ordine ad magistratum loci ordinarium, privative magistratui Academico à FRIDERICO IMP. citra ullam restrictionem vel limitationem fuisse concessam; id quod aperte satis verba dictæ *Authentice* universalis & generalis: *Si litem eis quisquam super aliquo negotio movere voluerit &c.* indicant. Cum constet Particulum *aliqua* vel *aliquo* æquipollere dictioni *quolibet*, & esse *Universalem* complectens *omnia*, docente CRAVETTA *Conf. 702. n. 13.* TIRACQUELL. *in L. Si unquam C. de rev. donat. n. 43.* RAVDEN. *Vol. 2. Conf. I. n. 318.*

§. XXVI. Nunc autem (III.) nulla plane apparet probabilis ne dum sana ratio, cur tam indulgentissima & universalis concessæ Jurisdictionis privativæ verba ad Academicorum tantum personas, contra tam apertum summi Principis intentionem, magis restringi, quam ad res quoque eorum tam mobiles, quam immobiles, ac consequenter lites tam personales quam reales extendi velint, cum tamen apertum sit: *Beneficia Principis latissime interpretanda esse ac amplianda potius quam restringenda, per L. 3. C. de Const. Princip.* præsertim cum Imperator CONSTANTINVS in *L. 6. C. de Prof. & Med. privilegia Scholaribus, Doctoribus*

ribus & Professoribus quoad personas indulgentiam quoque ad res eorum & familiam, citra distinctionem, amobiles vel immobiles sint, ita extensa dederit, ut quoad res ipsarum ab omni functione & ab omnibus muneribus vel civilibus vel publicis immunes esse debeant, quid? quod ad iudicium illos deduci, expresse noluerit.

§. XXVII. Multo minus vero solida occurrit ratio, ex qua Magistratui Academico Jus dandi vel confirmandi Tutores vel Curatores Academicorum liberis cum directione annexorum in dubium vocari queat; cum in apico positum sit, per hoc *personis* pupillorum vel minorum *primario* vel *secundario* prospici; Magistratui vero oppidano nullum jus, nullamque Jurisdictionem in Academicorum personas competere; Nunc autem bona dicuntur esse accessoria personis. *L. in pecudum ff. de Usur. L. consiciuntur ff. de Codicillis* & illa has sequi, non hæc illa. ERNEST. COTHMANN. *Conf. 21. n. 148. HIPPOL. MARSIL. in L. f. num. 168. vers. 2. C. de Jurisdic. omn. jud.* Recte itaque STRUCK. *in Us. Mod. ff. L. i. §. jus dandi Tutores vel Curatores Magistratui assertum* iuit Academico.

§. XXVIII. Sed quid, si Academicus in domo sua civicum exerceat quæstum & negotia,

went

Wenn er bürgerliche Nahrung treibet, quid
 quod civis hoc sine, ut ad Jus e. g. braxandi, ad-
 mitti poterit? factus fuerit? Neque tali casu Ju-
 risdictionem Academicam in personam & res ejus-
 modi civis in totum extinctam esse cenfeo. Nam
 per hoc magistratus oppidanus Jurisdictionem sal-
 tem quoad Jus hoc braxandi & annexa in perso-
 nam Academici in numerum civium oppidano-
 rum relati consequitur, ita, ut hic ejus jussu &
 mandatis rem braxandi spectantibus parere debe-
 at, in reliquis omnibus vero Jurisdictioni Acade-
 micae subjectus maneat. Neque enim absurdum
 est, aliquem duobus foris certo respectu subjectum
 esse, iniquum e contra foret statuere: forum Op-
 pidanum absorbere Academicum magis privilegi-
 atum & dignius.

§. XXIX. Reliquis porro objectionibus
 in medium forsitan proferendis facile occurri posset,
 nisi id ipsum plenissima manu in solidissimo pariter
 ac doctissimo Responsio penultimo Consiliorum
 BRUNNEMANNI in causa *Academiae Francofurtensis*,
 contra *Senatum* in terminis, ut ajunt terminan-
 tibus jam tum praestitisset, ANDREAS SARTORIUS,
7 Citus & Professor Francofurtensis meritissimus;
 Quare cum temporis ratione latius me jam exten-
 dere

dere prohibear, heic subsistere, ac quæ de *Constitutione Jurisdictionis Civilis cum Criminali* ad huc addenda restant, alii occasione relinquere cogor.

SOLI DEO GLORIA.

Man hat, zu Erfüllung des Platzes, so viel derselbe vergönnen will, (Tit.) denen Herren Liebhabern mehrere Dispp. angeben, und darbey dienstlich melden wollen: Daß solche, wie gegenwärtige, ebenmäßig zu Jena in der Hellerischen Buchdruckerey, (mit einem gedruckten Catalogo, der bereits bis in das 7te Alphabet angewachsen ist, und noch viel 1000 Stücke, von allerhand in alle Facultäten einschlagende Dispp. in sich fasset,) um billigen Preiß zu haben sind, als:

- Bollesii de judicii petitorii ac possessorii, uti & possessorii ordinarii ac summarii, differentia.
- Birkneri de judicio tutelari perillustr. Reipubl. Norimbergensis. Pars prior.
- Bardili de competentia fori ratione contractus.
- Gasseri de judicio duplici ejusque genuino conceptu.
- Heumanni de judiciis communitatum.
- Hildebrandi Jurisdictio universa secundum mores hodiernos compendiose considerata.

Hei-

Heineccii de origine atque indole jurisdictionis
patrimonialis.

Linckenii de judiciis reipubl. Noribergensis.

Ludovici de iudicio fortunæ.

Mylly de iudiciis denunciatoriis Saxonis.

Spechtii de præfectis nobilium iudiciis.

Smalcalderi de jurisdictione academiæ privilegiaria.

Schroeteri de competentia fori communis &
privilegiati.

Slevogtii de foro gestæ administrationis.

Thomasi de foro clericorum protestantium;
consistorio, non prorogabili.

Ejusdem de iudicio inter parentes & liberos
summario, secundum jus naturæ, civile & german.

Blesenii de jurisdictione principis regentis in fra-
tres apanagiatos.

Franckensteinii de locatione jurisdictionis.

Pertschii de divisione operarum in determinatas
& indeterminatas earumque exactio.

IV. Rivini de æquali jure dominantis & servientis
prædii, si pascua non sufficiant.

Stryckii de jure principis subterraneo.

Trierii de jure condominii.

Dietmari de iudice pedaneo.

Boch-

Boehmeri de iudice procedente ex officio in pro-
cessu civili.

Gravii de officio iudicis nobilitatis.

Keylii de iudice non iudicante.

Leyseri de potestate iudicis inferioris circa ap-
pellationes.

Meieri de iudice spoliatore.

Mulleri de conquescente officio iudicis.

Mylii de officio iudicis & clerici in actu admo-
nitionis de vitando perjurio eorumque honorario.

Reinhardtii de iudice jurisdictionem volunta-
riam extra territorium perpetuam exercente.

Glafey de jurisdictione voluntaria extra territo-
rium non exercenda.

Schele de auctoritate iudicis in variis actibus
privatis adhibenda.

Spielsi de officio iudicis.

Streckeri de iniusta iudicis ira.

Stretii de licito iudicis favore.

Schorchii de officio iudicis in imponendo jura-
mento vel suppletorio in causis in C. P. S. R. §. VI.

Ulrichi de iudice & eius officio.

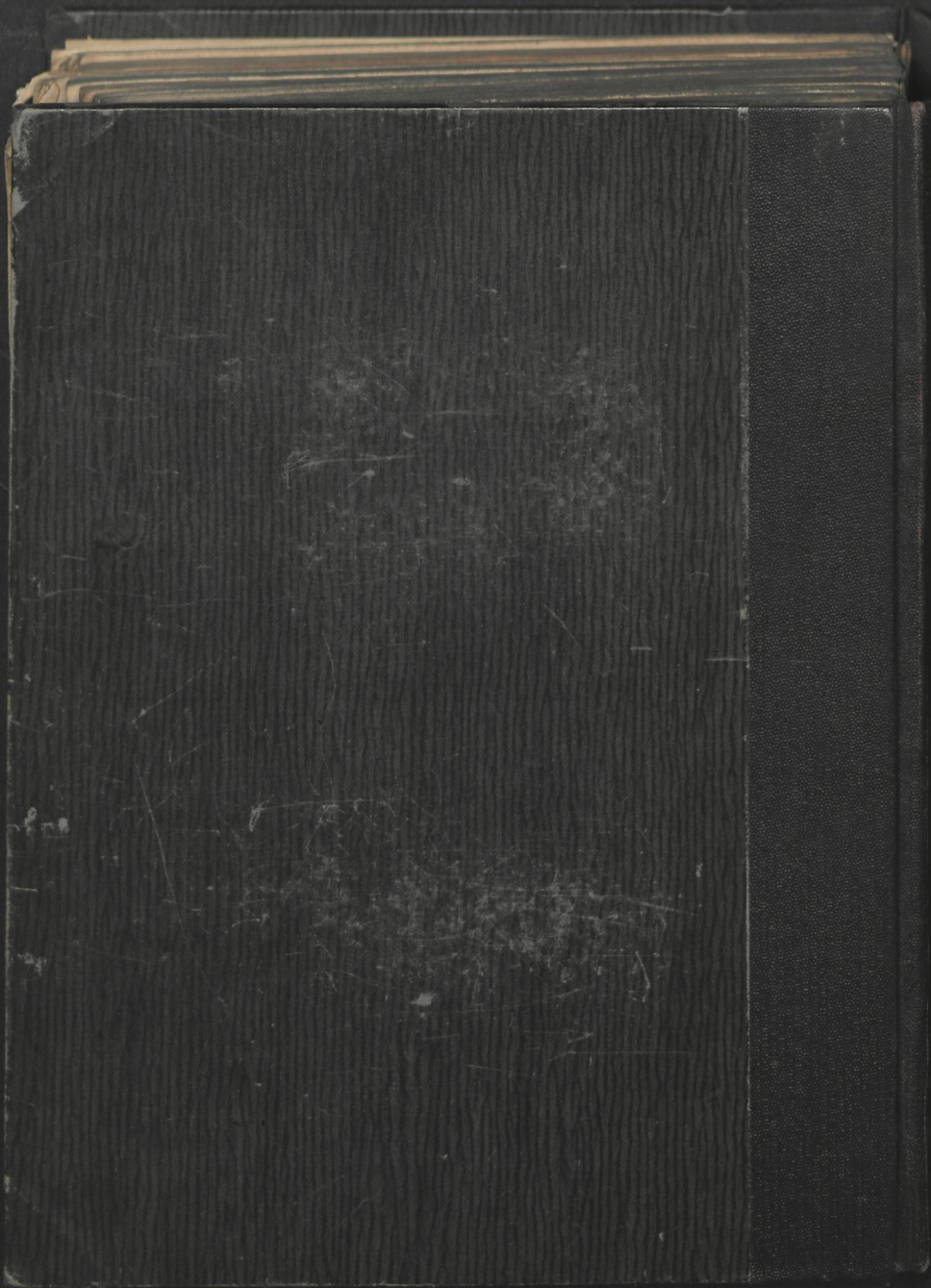
Kressii de jurisdictione omnimoda formula :
Richt und Ungericht in feudum concessa.

ULB Halle
005 355 680

3

1732, 1736 37. 14

DISSERTATIO INAUGURALIS IVRIDICA,
DE
DVARVM VEL PLVRIVM
IVRISDICTIONVM
IN VNA EADEMQVE CAUSA
CONFLICTV,

S V B P R A E S I D I O
DN. TOBIAE IAC. REINHARTHI,

TVNC ICTI ERFORD. COM. PALAT. CAES. PROF. P. O. ETC.
POSTEA VERO
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE
REG. ET PRINCIP. ELECT. BRVNSVIGO-LVNEB. CONSIL.
AVL. FAC. IVR. APVD GOETTING. ORD. ET P. P.

PRO
GRADV DOCTORALI
LEGITIME CONSEQVENDO,

DIE XXXI. IAN. A. MDCC XXXII.

H A B V I T
IOANNES ROCKENTHIEN,
LONGOSALISS. THVRING.

NVNC VERO, VT DESIDERIIS MVLTORVM SATISFIERET,

I E N A E,
REC. LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1748.

